

1. *La răscrucea vieții* Dramaturgie virtuală

strălucirea din liceu, chiar și iubirea Flaviei, păstrând pentru el însuși doar rolul unui admirator umil. Autoanihilându-se astfel, Robert își recrează, prin celălalt, vârsta de glorie, pe care o continuă, într-un fel ce lui i se pare logic, prin exaltarea realizărilor celuilalt, după cum continuă, în scris, povestea de dragoste cu Flavia, printr-o căsnicie ideală. Pentru *adevăratul* Claudiu (nu cel din opera sa hagiografică) ajunge să simtă un amestec de ură (din cauza megalomaniei, mitocăniei și fățărniciei lui) și admirație confuză: acest om, totuși, i-a trăit viața. În același timp, Claudiu (a cărui căsnicie n-adeuce nici pe departe cu priveliștea idilică evocată de Robert) începe să-l invidieze la rândul său pentru acele pagini, pentru acele experiențe fals atribuite, pentru acea dragoste adolescentină

de care el n-a avut parte. Chiar în beția mării lui, Claudiu simte că cele mai frumoase momente din viața sa *le-a trăit de fapt Robert*. Într-o criză de gelozie, el pretinde de la Flavia ceea ce ea îi oferise, demult, lui Robert. Hărțuită, confuză, Flavia încearcă să discute cu Robert, care până atunci o evitase. Dă de un Robert la fel de arrogant și de vulgar ca soțul ei, pe care Robert începuse inconștient să-l imite. Între ei nu se mai produce nici un fel de apropiere. Contactat pe ascuns de poliție, Robert acceptă să le furnizeze informații despre afacerile necinstite ale lui Claudiu. La rândul lui, simțindu-se din ce în ce mai amenințat de prezența lui Robert în intimitatea sa, Claudiu ordonă uciderea lui. Cea de-a doua inversare de roluri din viețile lor este aproape gata: Claudiu încearcă să-și cuce-

rească soția maimuțărind jalnic comportamentul unui adolescent înflăcărat, impetuos, romantic – comportamentul lui Robert, pe care acesta i l-a împrumutat în biografie; iar Robert devine din ce în ce mai obsedat de putere, pe care Claudiu o întruchipează în ochii lui. În final, Claudiu este arestat de poliție chiar în timp ce o caută pe Flavia (fugită de-acasă) pe străzi, ca un îndrăgostit disperat. Face un infarct în arest, în timp ce compune poezii sentimentale pentru soția lui. Iar Robert își vede visul cu ochii, preluând pentru câteva zile afacerile în derivă ale lui Claudiu. Este găsit de ucigașii plătiți de Claudiu și aceștia își onorează contractul.

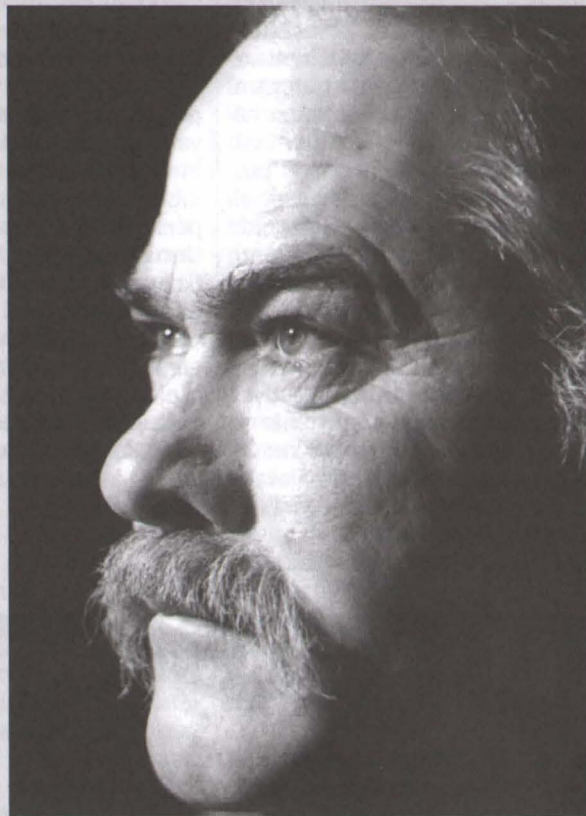
Andrei Gorzo și
Matei Florian

1. *La răscrucea vieții*
S *moartea unui artist*

Nae Gh. Mazilu

Un necruțător destin a făcut ca moartea să ne răpească un drag prieten și un actor de distincție, după o suferință îndelungată. În august ar fi împlinit 68 de ani de viață și 33 de artă, dar aceste vârste se măsoară, de fapt, prin sutele de roluri din teatru și cinematograful.

În viață, a fost un boem incorrigibil, cu nespuse dragoste de petrecere și de prietenie; în profesie, era tenace, auster, „câinos” chiar, cu sine, dar și cu alții; pentru colegii de scenă a rămas un bun actor și un partener buclucaș (nu suporta comoditățile, jongleriile ori sperjurul profesional), iar pentru publicul său, un actor mare pur și simplu. Cea mai îndelungată parte a vieții și a carierei le-a dedicat Teatrului Național din Craiova, împărtășind publicului durerile, speranțele, păsurile și pasiunile, idealurile și ideile personajelor. A fost Voievodul Apă-Dulce, Portarul din *Macbeth*, Timoteo din *Mandragola*; a mai fost lanke și lanache, Manole, Cetățeanul turmentat, Crăcănel și Un Catindat, Călin Ababei, Minică, Moș Nichifor... A jucat 25 de roluri importante în filme precum *Buzduganul cu trei peceți*, *Pintea*, *Bunicul și doi delincvenți minori*, *Plecarea Vlașinilor*, *Vifornița* etc. În toate aceste întruchipări, pe care memoria noastră le păstrează proaspete și luminoase, a trăit o dată cu eroii săi, făcând sesizabile publicului cele mai mici nuanțe ale sufletului lor. Fiu adoptiv al Craiovei, a iubit enorm această matcă trainică și vatră caldă, lăsându-ne chiar o deviză – „Craiova, mon amour” – pe care sigur o vom transcrie pe o carte. A fost,

rămâne de neuitat. Pe lespedeaa funerară să lăsăm să cadă o lacrimă și o sclipire din vinul eternității...

Al. Firescu